

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/1182**z dnia 20 kwietnia 2017 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do unijnych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania cen rynkowych niektórych kategorii tusz i żywych zwierząt**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19 ust. 6 lit. a)–d), art. 223 ust. 1 oraz art. 223 ust. 2 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾. Sekcja 1 rozdział I tytuł I część II rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zawiera przepisy dotyczące interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania, w tym klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania ich cen, oraz upoważnia Komisję do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych w tym zakresie. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie unijnych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz ustalić porównywalne ceny rynkowe tusz i żywych zwierząt w nowych ramach prawnych, niektóre przepisy należy przyjąć w drodze takich aktów. Nowe przepisy powinny zastąpić przepisy wykonawcze zawarte w rozporządzeniach Komisji (WE) nr 315/2002 ⁽³⁾, (WE) nr 1249/2008 ⁽⁴⁾ i (UE) nr 807/2013 ⁽⁵⁾.
- (2) Artykuł 10 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że unijna skala klasyfikacji tusz określona w pkt A załącznika IV do tego rozporządzenia ma zastosowanie do bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej. W celu zapewnienia jednolitego stosowania należy zatem zezwolić państwom członkowskim na wprowadzenie obowiązku stosowania unijnej skali w odniesieniu do tusz bydła od pewnego przedziału wiekowego, określonego na podstawie systemu identyfikacji i rejestracji przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady. ⁽⁶⁾ Wspomniany system identyfikacji i rejestracji powinien być również stosowany do podziału tusz na kategorie określone w pkt A.II załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (3) Aby ograniczyć obciążenia administracyjne, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyznania odstępstw od ogólnego obowiązku klasyfikacji tusz zakładom działającym na małą skalę. Na podstawie doświadczenia związanego ze stosowaniem unijnej skali klasyfikacji należy przewidzieć odstępstwa dla rzeźni, w których średnia roczna uboju tygodniowo wynosi mniej niż 150 sztuk bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej lub mniej niż 500 świń. Niemniej jednak państwa członkowskie mogą ustalić niższe limity w zależności od warunków krajowych, zwłaszcza aby zapewnić reprezentatywność raportowania cen.
- (4) Ponieważ niektóre rzeźnie tuczą we własnych zakładach bydło w wieku ośmiu miesięcy lub więcej oraz świnię, nie istnieją ceny rynkowe do zarejestrowania w odniesieniu do tusz takich zwierząt. W związku z tym stosowanie obowiązkowych unijnych skal klasyfikacji jest zbędne w tych przypadkach. Należy zatem zezwolić państwom członkowskim posiadającym tę praktykę na odstępstwo od zasady obowiązkowej klasyfikacji tusz w odniesieniu

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 315/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. w sprawie przeglądu cen świeżych i schłodzonych tusz baranich na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty (Dz.U. L 50 z 21.2.2002, s. 47).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/2008 z dnia 10 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrożenia wspólnotowych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania ich cen (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 807/2013 z dnia 26 sierpnia 2013 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do badań cen niektórych sztuk bydła na reprezentatywnych rynkach unijnych (Dz.U. L 228 z 27.8.2013, s. 5).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).

do tych tusz. Odstępstwo to powinno być również dozwolone dla klasyfikacji tusz wieprzowych ras lokalnych o szczególnej anatomicznej budowie ciała lub będących przedmiotem szczególnego rodzaju obrotu, jeżeli uniemożliwia to dokonanie jednorodnej i znormalizowanej klasyfikacji tusz.

- (5) W celu uwzględnienia specyfiki zakładów uboju owiec i sezonowego charakteru uboju należy dać państwom członkowskim stosującym klasyfikację tusz baranich, o której mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, możliwość zwolnienia z tej klasyfikacji niektórych rzeźni, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów.
- (6) W celu zapewnienia w Unii jednolitej klasyfikacji tusz bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej oraz tusz baranich należy doprecyzować definicje klas uformowania tuszy i okrywy tłuszczowej, masy tuszy i barwy mięsa, o których mowa w pkt A.III i pkt C.III załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Jednakże w przypadku tusz jagnięcych o masie poniżej 13 kg można stosować inne kryteria.
- (7) Punkt A.III załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przewiduje klasę uformowania tuszy S w odniesieniu do tusz wołowych o podwójnym umięśnieniu. Biorąc pod uwagę, że ta konkretna klasa uformowania tuszy jest wprowadzana do obrotu tylko w niektórych państwach członkowskich, należy dać państwom członkowskim możliwość niekorzystania z klasy uformowania S.
- (8) Jako że procentowa zawartość chudego mięsa w tuszach wieprzowych stopniowo wzrastała, większość tusz wieprzowych klasyfikuje się tylko do dwóch klas. Konieczne jest zatem umożliwienie państwom członkowskim dalszego podziału na podklasy w ramach klas tusz wieprzowych określonych w pkt B.II załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, aby zapewnić zróżnicowanie tusz wieprzowych.
- (9) Biorąc pod uwagę wymogi rynku dotyczące określenia wartości handlowej tuszy wieprzowej, należy zezwolić na stosowanie innych kryteriów oceny niż masa i szacowana zawartość chudego mięsa.
- (10) W celu zapewnienia porównywalnych cen rynkowych w pkt A.IV załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 określono standardową prezentację tusz. W celu uwzględnienia niektórych wymogów rynku w odniesieniu do prezentacji tusz należy zapewnić, by państwa członkowskie mogły stosować prezentację tusz inną niż prezentacja określona w pkt A.IV załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, stosując współczynniki korygujące, do celów ustalania cen rynkowych.
- (11) W celu uwzględnienia tradycyjnych praktyk niektórych państw członkowskich w zakresie usuwania tłuszczu zewnętrznego należy zezwolić tym państwom członkowskim na dalsze stosowanie takich praktyk, pod warunkiem spełnienia pewnych wymogów.
- (12) W celu zagwarantowania właściwego stosowania unijnych skal klasyfikacji oraz zwiększenia przejrzystości rynku należy określić warunki i praktyczne metody klasyfikacji, ważenia i znakowania tusz bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej oraz tusz świń i owiec.
- (13) W przypadku awarii technicznej metody automatycznej klasyfikacji należy przewidzieć pewne odstępstwa, w szczególności dotyczące terminu klasyfikacji i ważenia tusz.
- (14) Znakowanie tusz należy przeprowadzać podczas klasyfikacji. Państwa członkowskie mogą zrezygnować ze znakowania tusz, jeżeli urzędowa ewidencja przewiduje powiązanie między tuszami a wynikami klasyfikacji tusz, w szczególności gdy tusze są poddawane rozbiorowi na elementy zaraz po ich klasyfikacji, w wyniku czego znakowanie tusz staje się zbędne.
- (15) W celu zapewnienia dokładności i wiarygodności klasyfikacji tusz bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej, tusz świń i tusz owiec klasyfikację powinno się przeprowadzać przy udziale wykwalifikowanych rzeczoznawców posiadających niezbędne zezwolenia lub zatwierdzenia lub przy użyciu zatwierdzonych metod klasyfikacji.
- (16) W celu zatwierdzenia metod klasyfikacji do bezpośredniej oceny uformowania i okrywy tłuszczowej tusz bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej oraz owiec, a także procentowej zawartości chudego mięsa w tuszach wieprzowych, można wprowadzić metody klasyfikacji, o ile są oparte na statystycznie potwierdzonych metodach. Zatwierdzenie metod klasyfikacji powinno być zgodne z określonymi warunkami i wymogami.

- (17) Należy przewidzieć możliwość wprowadzania zmian, po przyznaniu licencji, do specyfikacji technicznych dotyczących technik automatycznej klasyfikacji tusz bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej oraz owiec, w celu zapewnienia dokładności tych specyfikacji.
- (18) Wartość tuszy wieprzowej określana jest w szczególności na podstawie stosunku chudego mięsa do masy. Procentową zawartość chudego mięsa ocenia się za pomocą metody klasyfikacji, która powinna obejmować technikę automatycznej, półautomatycznej lub ręcznej klasyfikacji i wzór oceny. Wzór oceny powinien polegać na mierzeniu niektórych części anatomicznych tuszy przy pomocy zatwierdzonych i statystycznie sprawdzonych metod. W celu zapewnienia, by statystycznie sprawdzone metody były stosowane w sposób obiektywny, należy poinformować ekspertów państw członkowskich w drodze protokołów dotyczących testu zatwierdzającego i przeprowadzić konsultacje z tymi ekspertami na temat wyników testu. Mimo iż można stosować różne metody oceny zawartości chudego mięsa w tuszy wieprzowej, należy zapewnić, aby wybór metody pozostał bez wpływu na szacowaną zawartość chudego mięsa.
- (19) W celu monitorowania porównywalnych cen rynkowych tusz i żywych zwierząt należy wprowadzić przepisy nakazujące, by rejestrowanie cen odwoływało się do wyraźnie określonego etapu wprowadzania do obrotu. Konieczne jest określenie rodzajów zwierząt, do których odnosi się raportowanie cen.
- (20) Ceny rynkowe różnych rodzajów zwierząt należy zgłaszać Komisji zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1184 ⁽¹⁾, które powinno stanowić podstawę określenia średnich cen ważonych na poziomie Unii.
- (21) Jeżeli dane państwo członkowskie zdefiniowało regiony do celów niniejszego rozporządzenia, ustalone ceny regionalne powinny być brane pod uwagę przy obliczeniu ceny krajowej. W przypadku gdy dokonuje się jakiegokolwiek dodatkowej płatności na rzecz dostawców zwierząt, zakłady lub osoby podlegające obowiązkowi raportowania cen powinny poinformować właściwy organ o dodatkowych płatnościach w celu skorygowania średniej ceny krajowej.
- (22) W celu zapewnienia monitorowania rynku oraz porównania zmian cen z cenami referencyjnymi określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 konieczne jest obliczenie średnich cen unijnych za niektóre tusze i żywe zwierzęta w oparciu o pewne informacje przedkładane corocznie przez państwa członkowskie.
- (23) Z myślą o monitorowaniu raportowania cen tusz bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej oraz tusz świń, a także z myślą o obliczaniu współczynników ważenia w podziale na kategorie, państwa członkowskie powinny mieć obowiązek przekazywania okresowo Komisji niektórych informacji zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1185 ⁽²⁾, z wyjątkiem tych powiadomień, które są konieczne do zorganizowania inspekcji na miejscu lub służą do pełnego obrazu sytuacji na rynku mięsa.
- (24) W celu zapewnienia jasności i pewności prawa należy uchylić rozporządzenia (WE) nr 315/2002, (WE) nr 1249/2008 i (UE) nr 807/2013.
- (25) W związku z koniecznością umożliwienia państwom członkowskim przystosowania się do nowych ram prawnych niniejsze rozporządzenie powinno stosować się 12 miesięcy po jego wejściu w życie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

UNIJNE SKALE KLASYFIKACJI TUSZ

Artykuł 1

Identyfikacja wieku i kategorii bydła

Wiek bydła służący do określenia kategorii, o których mowa w pkt A.II załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, sprawdza się na podstawie informacji pochodzących z systemu identyfikacji i rejestracji bydła, ustanowionego w każdym państwie członkowskim zgodnie z tytułem I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1184 z dnia 20 kwietnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do unijnych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania cen rynkowych niektórych kategorii tusz i zwierząt żywych (zob. s. 103 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia Komisji (zob. s. 113 niniejszego Dziennika Urzędowego).

Artykuł 2

Odstępstwa od obowiązkowej klasyfikacji tusz

1. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że wymogi dotyczące klasyfikacji tusz bydła i świń, ustanowione, odpowiednio, w pkt A.V i B.II załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nie są obowiązkowe dla rzeźni, w których dokonuje się uboju:

- a) mniej niż 150 sztuk bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej tygodniowo, średnio w skali roku;
- b) mniej niż 500 świń tygodniowo, średnio w skali roku.

Państwa członkowskie mogą ustalić niższy limit, w szczególności w celu zapewnienia reprezentatywności rejestrowania cen, o której mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184.

2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że wymogi dotyczące klasyfikacji tusz bydła i świń nie są obowiązkowe:

- a) dla tusz bydła i świń będących w posiadaniu rzeźni, jeżeli nie przeprowadza się żadnych transakcji handlowych dotyczących zakupu tych zwierząt;
- b) dla tusz świń wyraźnie zdefiniowanych ras lokalnych lub będących przedmiotem szczególnych rodzajów obrotu, jeżeli ich anatomiczna budowa ciała uniemożliwia dokonanie jednolitej i znormalizowanej klasyfikacji tusz.

3. Państwa członkowskie, które stosują klasyfikację tusz baranich zgodnie z art. 10 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, mogą podjąć decyzję na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, że wymagania dotyczące klasyfikacji tusz baranich nie są obowiązkowe dla niektórych rzeźni.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, jeżeli decydują się stosować którekolwiek z odstępstw określonych w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 3

Dodatkowe przepisy dotyczące klas uformowania, okrywy tłuszczowej i masy tusz bydła i owiec

1. Dodatkowe przepisy dotyczące definicji klas uformowania i okrywy tłuszczowej tusz bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej oraz owiec, o których mowa w pkt A.III i C.III załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, ustanawia się w załącznikach I i II do niniejszego rozporządzenia.

2. Dodatkowe przepisy dotyczące klasyfikacji tusz jagniąt o masie poubojowej poniżej 13 kg ustanawia się w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Klasa uformowania S

Państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu do tusz wołowych klasy uformowania S, o której mowa w pkt A.III załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, biorąc pod uwagę szczególne cechy bydła występującego w tych państwach.

Artykuł 5

Klasyfikacja tusz wieprzowych

Państwa członkowskie mogą dokonywać dalszego podziału na podklasy w ramach klas tusz wieprzowych określonych w pkt B.II załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Państwa członkowskie mogą zatwierdzić dodatkowe kryteria oceny, oprócz masy i szacowanej zawartości chudego mięsa, o której mowa w pkt B.II załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w celu określenia wartości handlowej tusz wieprzowych.

Artykuł 6

Dodatkowe wymogi w zakresie prezentacji tusz do celów ustalenia porównywalnych cen rynkowych

1. Nie naruszając przepisów pkt A.IV, B.III i C.IV załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, żaden tłuszcz, mięsień ani inna tkanka nie mogą zostać usunięte z tuszy przed jej ważeniem, klasyfikowaniem i znakowaniem, poza przypadkami, kiedy mają zastosowanie wymogi weterynaryjne.
2. Tusze bydła w wieku poniżej ośmiu miesięcy prezentowane są zgodnie z pkt A.IV załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz bez:
 - a) cienkiego mięśnia przepony;
 - b) grubego mięśnia przepony.
3. Tusze bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej prezentowane są bez:
 - a) nerek;
 - b) tłuszczu okołonerkowego;
 - c) tłuszczu miednicznego;
 - d) cienkiego mięśnia przepony;
 - e) grubego mięśnia przepony;
 - f) ogona;
 - g) rdzenia kręgowego;
 - h) tłuszczu mosznowego;
 - i) tłuszczu na wewnętrznej stronie zrazowej górnej;
 - j) żyły szyjnej i przylegającego tłuszczu.
4. Do celów stosowania pkt A.V akapit drugi załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz w drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą zezwolić na usunięcie tłuszczu zewnętrznego przed ważeniem, klasyfikowaniem i znakowaniem tusz, pod warunkiem że takie usunięcie umożliwia bardziej obiektywną ocenę uformowania i nie ma wpływu na okrywą tłuszczową. Państwa członkowskie zapewniają, aby praktyka ta była regulowana przez przepisy krajowe i odnosiła się wyłącznie do częściowego usunięcia tłuszczu zewnętrznego:
 - a) z udźca, pośladwicy i środkowych żeber;
 - b) z końca mostka, zewnętrznego obszaru odbytowo-płciowego;
 - c) ze zrazowej górnej.

Artykuł 7

Klasyfikacja i ważenie

1. Klasyfikacji, o której mowa w pkt A.II, A.III, B.II, C.II i C.III załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, dokonuje się w rzeźni w momencie określania masy tuszy ciepłej.
2. Komisja może zezwolić na klasyfikację przed ważeniem zgodnie z art. 11 niniejszego rozporządzenia, jeżeli wymagają tego niektóre metody klasyfikacji stosowane na terytorium danego państwa członkowskiego.
3. Tusze są ważone jak najszybciej po uboju i nie później niż:
 - a) 60 minut po kluciu zwierzęcia, w odniesieniu do bydła i owiec;
 - b) 45 minut po kluciu zwierzęcia, w odniesieniu do świń.

4. W przypadku świń, jeżeli w danej rzeźni nie można na ogół przestrzegać 45-minutowego okresu między kluciem a ważeniem tusz, właściwy organ danego państwa członkowskiego może zezwolić, aby redukcję wynoszącą 2 %, o której mowa w art. 14 ust. 3:

- a) zmniejszyć o 0,1 punktu procentowego dla każdego dodatkowego kwadransu danej godziny, lub jego części, jeżeli okres, który upłynął między kluciem a ważeniem przekracza 45 minut;
- b) można było zwiększyć o pewną liczbę punktów procentowych określoną przez dane państwo członkowskie, jeśli okres między kluciem a ważeniem jest krótszy niż 45 minut. W tym przypadku zmniejszenie należy uzasadnić w oparciu o dane naukowe.

5. Jeżeli przy użyciu metod automatycznej klasyfikacji bydlą lub owiec, o których mowa w art. 10, tusz nie da się sklasyfikować, klasyfikacja tych tusz następuje w dniu uboju lub, jeżeli wymagany okres między kluciem a ważeniem upłynął w dniu po uboju, klasyfikacji dokonuje się jak najszybciej w tym dniu.

Artykuł 8

Znakowanie tusz

1. Znakowanie tusz przeprowadza się podczas klasyfikacji.
2. Znakowanie wykonuje się w formie pieczęci lub etykiety zawierającej co najmniej:
 - a) w odniesieniu do bydła i owiec – kategorię, klasę uformowania i okrywy tłuszczowej, o których mowa, odpowiednio, w pkt A.II, A.III, C.II i C.III załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
 - b) w odniesieniu do świń – klasę tuszy lub szacowaną zawartość procentową chudego mięsa zgodnie z pkt B.II załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
3. Znakowanie musi być umieszczone na powierzchni co najmniej:
 - a) każdej ćwierćtuszy wołowej;
 - b) każdej tuszy lub półtuszy owiec;
 - c) każdej półtuszy świń.

Pieczęcie znakowania muszą być umieszczone na zewnętrznej powierzchni tuszy. Etykiety można umieszczać na zewnętrznej lub wewnętrznej powierzchni tuszy.

4. Pieczęcie znakowania muszą być czytelne i wykonane przy użyciu nieusuwalnego, nietoksycznego i odpornego na temperaturę tuszu.
5. Etykiety muszą być czytelne, odporne na manipulacje i dobrze przymocowane do tusz.
6. Państwa członkowskie mogą ustanowić, że tusz można nie znakować w następujących przypadkach:
 - a) sporządzono urzędową dokumentację, która obejmuje dla każdej tuszy przynajmniej następujące dane:
 - (i) indywidualne oznaczenie tuszy za pomocą dowolnej trwałej metody;
 - (ii) masę tuszy ciepłej; oraz
 - (iii) wynik klasyfikacji;
 - b) wszystkie tusze są poddawane rozbiorowi, w ramach ciągłego działania, w zakładzie rozbioru zatwierdzonym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz działającym przy rzeźni.
7. Państwa członkowskie mogą ustanawiać krajowe przepisy w sprawie dodatkowych wymogów dotyczących znakowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

Artykuł 9

Metody klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich

Państwa członkowskie zapewniają, by klasyfikacja tusz wołowych, wieprzowych i baranich była przeprowadzana:

- a) przez wykwalifikowanych rzeczoznawców posiadających odpowiednią licencję w zakresie wizualnej klasyfikacji tusz. Licencja może być zastąpiona przez zaświadczenie wydane przez państwo członkowskie, tam gdzie zaświadczenie takie odpowiada uznaniu kwalifikacji; lub
- b) przy użyciu zatwierdzonych metod klasyfikacji, które mogą obejmować techniki automatycznej, półautomatycznej lub ręcznej klasyfikacji, o których mowa w art. 10 i 11. Państwa członkowskie zapewniają, aby techniki klasyfikacji były stosowane przez wykwalifikowany personel.

Artykuł 10

Zatwierdzenie metod automatycznej klasyfikacji w odniesieniu do tusz wołowych i baranich

1. Państwa członkowskie mogą przyznawać licencje zatwierdzające metody automatycznej klasyfikacji wołowiny i baraniny, które polegają na technikach automatycznej klasyfikacji (aparatura) oraz na równaniu (wzór), do stosowania na ich terytoriach lub na części ich terytoriów.
2. Zatwierdzenie jest uzależnione od spełnienia warunków i minimalnych wymogów testu zatwierdzającego ustanowionych w części A załącznika IV.
3. Przynajmniej na dwa miesiące przed rozpoczęciem testu zatwierdzającego państwa członkowskie przekazują Komisji informacje, o których mowa w części B załącznika IV, aby umożliwić Komisji udział w teście zatwierdzającym.
4. Państwa członkowskie wyznaczają niezależny organ, który analizuje wyniki testu zatwierdzającego. W ciągu dwóch miesięcy od zakończenia testu zatwierdzającego państwa członkowskie przekazują Komisji informacje, o których mowa w części C załącznika IV.
5. W przypadku przyznania licencji zatwierdzającej metody automatycznej klasyfikacji wołowiny i baraniny w oparciu o test zatwierdzający, w którym zastosowano więcej niż jeden rodzaj prezentacji tuszy, różnice pomiędzy tymi prezentacjami tuszy nie mogą prowadzić do różnic w wynikach klasyfikacji.
6. Państwa członkowskie mogą zatwierdzić metody automatycznej klasyfikacji wołowiny i baraniny bez zorganizowania testu zatwierdzającego, pod warunkiem że wydano już takie zatwierdzenie na stosowanie tych samych metod klasyfikacji w innym państwie członkowskim na podstawie testu zatwierdzającego, gdy badana próba tusz jest wystarczająco reprezentatywna dla populacji bydła lub owiec w zainteresowanych państwach członkowskich.
7. Zmiany w specyfikacjach technicznych zatwierdzonej metody automatycznej klasyfikacji wołowiny i baraniny są zatwierdzane przez właściwe organy, pod warunkiem że udowodniono, że takie zmiany skutkują poziomem dokładności spełniającym co najmniej minimalne wymagania testu zatwierdzającego.

Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich zmianach, na które wydały zgodę.

Artykuł 11

Zatwierdzenie metody automatycznej klasyfikacji tusz wieprzowych

1. Metoda klasyfikacji, o której mowa w pkt B.IV załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, składa się z techniki automatycznej, półautomatycznej lub ręcznej klasyfikacji (aparatura) oraz równania (wzoru) do oceny zawartości procentowej chudego mięsa w tuszy wieprzowej.
2. Zatwierdzenie jest uzależnione od spełnienia warunków i minimalnych wymogów testu zatwierdzającego ustanowionych w części A załącznika V do niniejszego rozporządzenia.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję w drodze protokołu, jak określono w części B załącznika V do niniejszego rozporządzenia, o metodach klasyfikacji świń, których stosowanie chcą zatwierdzić na swoim terytorium.

Protokół składa się z dwóch części i zawiera elementy przewidziane w części B załącznika V do niniejszego rozporządzenia.

Część pierwsza protokołu jest przedstawiana Komisji przed rozpoczęciem testu zatwierdzającego. W ciągu dwóch miesięcy od zakończenia testu zatwierdzającego państwa członkowskie przekazują Komisji drugą część protokołu.

4. Po otrzymaniu protokołu Komisja udostępnia go innym państwom członkowskim. Inne państwa członkowskie mogą przedłożyć uwagi techniczne w terminie trzech tygodni od daty otrzymania protokołu. Państwo członkowskie, które zgłosiło protokół, może dostosować go i ponownie złożyć nowy protokół w terminie ośmiu tygodni od przedłożenia pierwszego protokołu.

5. Stosowanie metod klasyfikacji musi we wszystkich szczegółach odpowiadać opisowi podanemu w zatwierdzającej je decyzji Komisji.

6. Komisja może zatwierdzić metody klasyfikacji bez organizowania testu zatwierdzającego, pod warunkiem że wydano już takie zatwierdzenie na stosowanie tych samych metod klasyfikacji w innym państwie członkowskim na podstawie testu zatwierdzającego, gdy badana próba tusz jest wystarczająco reprezentatywna dla populacji świń w zainteresowanych państwach członkowskich.

Artykuł 12

Przepisy dodatkowe dotyczące klasyfikacji za pomocą technik automatycznej klasyfikacji

1. Rzeźnie prowadzące klasyfikację przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji, jak określono w art. 10 ust. 1 i art. 11 ust. 1, muszą:

- a) w odniesieniu do tusz wołowych, identyfikować kategorię tuszy przy użyciu systemu identyfikacji i rejestracji bydła, ustanowionego zgodnie z art. 1;
- b) prowadzić dzienną ewidencję kontrolną dotyczącą funkcjonowania metod automatycznej klasyfikacji, w tym wszelkich stwierdzonych uchybień i podjętych działań, tam gdzie to konieczne.

2. Klasyfikacja przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji jest ważna wyłącznie, jeżeli:

- a) prezentacja tuszy jest identyczna z prezentacją stosowaną podczas testu zatwierdzającego; lub
- b) zostanie wykazane w sposób zadowalający dla właściwych organów danego państwa członkowskiego, że zastosowanie innej prezentacji tuszy pozostaje bez wpływu na wynik klasyfikacji przeprowadzonej przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji.

ROZDZIAŁ II

RAPORTOWANIE CEN RYNKOWYCH TUSZ I ŻYWYCH ZWIERZĄT

Artykuł 13

Przepisy ogólne dotyczące raportowania cen rynkowych

Do celów ustalenia cen rynkowych niektórych kategorii zwierząt ceny rynkowe są raportowane zgodnie z art. 15 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184 w odniesieniu do:

a) tusz:

- (i) bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej;
- (ii) świń;
- (iii) bydła w wieku poniżej ośmiu miesięcy;
- (iv) owiec w wieku poniżej 12 miesięcy;

b) żywych zwierząt:

- (i) cieląt płci męskiej w wieku od ośmiu dni do czterech tygodni;
- (ii) bydła opasowego;
- (iii) prosiąt o masie żywej ok. 25 kg.

*Artykuł 14***Raportowanie cen rynkowych tusz bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej oraz świń**

1. Cena rynkowa jest ceną na wejściu do rzeźni, wyrażającą wartość tuszy, bez podatku od wartości dodanej, według dokumentów wystawionych dla dostawcy przez:
 - a) rzeźnię; lub
 - b) osobę fizyczną lub prawną, która wysłała zwierzę do uboju do rzeźni.
2. Cenę, o której mowa w ust. 1, podaje się dla 100 kg tuszy prezentowanej zgodnie z art. 6, ważonej na haku w rzeźni.
3. Masa tuszy, jaką należy uwzględnić przy raportowaniu cen rynkowych, to masa tuszy schłodzonej, która odpowiada masie cieplej, o której mowa w art. 7 ust. 1, pomniejszonej o 2 %.
4. Ceny sklasyfikowanych tusz raportowane przez rzeźnię bądź osobę fizyczną lub prawną, która wysłała zwierzę do uboju do rzeźni, są średnią ceną dla klasy albo cenami tusz dla każdej klasy. W takim przypadku jeżeli raportuje się ceny tusz dla każdej klasy, właściwy organ oblicza średnią cenę za klasę.

*Artykuł 15***Raportowanie cen rynkowych tusz bydła w wieku poniżej ośmiu miesięcy oraz tusz owiec w wieku poniżej 12 miesięcy**

1. W odniesieniu do tusz bydła w wieku poniżej ośmiu miesięcy oraz tusz owiec w wieku poniżej 12 miesięcy raportowana cena rynkowa jest średnią cen płaconych na wejściu do rzeźni, wyrażających wartość tuszy, bez podatku od wartości dodanej oraz ważoną współczynnikiem. Współczynnik odzwierciedla:
 - a) względny udział:
 - (i) różnych jakościowo rodzajów tusz bydła w wieku poniżej ośmiu miesięcy, określony przez państwo członkowskie; lub
 - (ii) różnych kategorii wagowych tusz owiec w wieku poniżej 12 miesięcy, określony przez państwo członkowskie; oraz
 - b) względne znaczenie każdego rynku.
2. Cenę rynkową, o której mowa w ust. 1, podaje się dla 100 kg tuszy prezentowanej zgodnie z art. 6, ważonej na haku w rzeźni.
3. W odniesieniu do tusz bydła w wieku poniżej ośmiu miesięcy masa tuszy, jaką należy uwzględnić przy raportowaniu cen rynkowych, to masa tuszy schłodzonej, która odpowiada masie cieplej, o której mowa w art. 7 ust. 1, pomniejszonej o 2 %.
4. W odniesieniu do tusz owiec w wieku poniżej 12 miesięcy masa tuszy, jaką należy uwzględnić przy raportowaniu cen rynkowych, to masa tuszy schłodzonej, która odpowiada masie cieplej skorygowanej o straty w masie podczas schładzania.

*Artykuł 16***Raportowanie cen rynkowych żywych zwierząt**

1. Do celów raportowania cen rynkowych żywe zwierzęta wymienione w art. 13 lit. b) zostają podzielone na następujące rodzaje:
 - a) cielęta płci męskiej w wieku od ośmiu dni do czterech tygodni:
 - (i) „cielę płci męskiej typu mlecznego przeznaczone do dalszego chowu” oznacza cielę płci męskiej przeznaczone do dalszego chowu rasy mlecznej;
 - (ii) „cielę płci męskiej typu mięsnego przeznaczone do dalszego chowu” oznacza cielę płci męskiej przeznaczone do dalszego chowu rasy mięsnej, rasy użytkowanej dwukierunkowo lub będące krzyżówką z rasą mięsną;

b) w przypadku bydła opasowego:

- (i) „młode bydło opasowe” oznacza bydło płci męskiej i żeńskiej w wieku sześciu miesięcy lub więcej, lecz poniżej 12 miesięcy, kupione po odsadzeniu z przeznaczeniem na opas;
- (ii) „roczne bydło opasowe płci męskiej” oznacza bydło płci męskiej w wieku 12 miesięcy lub więcej, lecz poniżej 24 miesięcy, kupione z przeznaczeniem na opas;
- (iii) „roczne bydło opasowe płci żeńskiej” oznacza bydło płci żeńskiej w wieku 12 miesięcy i więcej, lecz poniżej 24 miesięcy, kupione z przeznaczeniem na opas;

c) w odniesieniu do świń: „prosięta” oznaczają świny o masie żywej ok. 25 kg, kupione z przeznaczeniem do tuczu.

2. Raportowana cena rynkowa jest średnią cen płaconych w tym państwie członkowskim na tym samym etapie sprzedaży hurtowej w odniesieniu do rodzaju zwierzęcia, o którym mowa w ust. 1, bez podatku od wartości dodanej, ważoną przy pomocy współczynników. Współczynniki odzwierciedlają względną proporcję różnych jakościowo zwierząt, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), oraz względne znaczenie każdego rynku.

Artykuł 17

Przepisy dodatkowe dotyczące raportowania cen rynkowych tusz i żywych zwierząt

1. Jeżeli państwo członkowskie posiada zdefiniowane regiony zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184, właściwy organ państwa członkowskiego ustala średnie ceny regionalne dla każdej klasy i jakości tusz, jak również dla każdego rodzaju i jakości żywych zwierząt, o których mowa, odpowiednio, w art. 14, 15 i 16 niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli rzeźnia bądź osoba fizyczna lub prawna, zobowiązana do raportowania cen tusz lub cen żywych zwierząt, dokonuje na rzecz dostawców dodatkowych płatności, państwa członkowskie mogą uwzględnić kwotę takich płatności oraz okres, do którego się ona odnosi. Jeżeli państwo członkowskie postanawia uwzględnić dodatkowe płatności dokonane na rzecz dostawców tusz lub żywych zwierząt, rzeźnia bądź osoba fizyczna lub prawna zobowiązana do raportowania cen powiadamia właściwy organ o każdej kwocie takich dodatkowych płatności za każdym razem, gdy płatność taka jest dokonywana.

ROZDZIAŁ III

OBLICZANIE ŚREDNIEJ CENY UNIJNEJ

SEKCJA I

Średnia cena unijna za tusze

Artykuł 18

Średnia cena unijna za tusze wołowe

1. Dla danej kategorii określonej w pkt A.II załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:

- a) średnia cena unijna dla każdej klasy uformowania i każdej klasy okrywy tłuszczowej wymienionej w art. 7 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184 jest średnią ważoną krajowych cen rynkowych zarejestrowanych dla tej klasy. Ważenie cen oparte jest na stosunku liczby ubojów w tej klasie w każdym państwie członkowskim do całkowitej liczby ubojów w tej klasie w całej Unii;
- b) średnia cena unijna dla każdej klasy uformowania jest średnią ważoną średnich cen unijnych dla klas okrywy tłuszczowej, które wchodzi w skład tej klasy uformowania. Ważenie cen oparte jest na stosunku ubojów w każdej klasie okrywy tłuszczowej do całkowitej liczby ubojów w tej klasie uformowania w Unii;
- c) średnia cena unijna jest średnią ważoną średnich cen unijnych, o których mowa w lit. a). Ważenie cen oparte jest na stosunku liczby ubojów w każdej klasie, o której mowa w lit. a), do całkowitej liczby ubojów w danej kategorii w Unii.

2. Średnia cena unijna dla wszystkich kategorii łącznie jest średnią ważoną cen średnich, o których mowa w ust. 1 lit. c). Ważenie cen oparte jest na stosunku każdej kategorii do całkowitej liczby ubojów bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej w Unii.

Artykuł 19

Średnia cena unijna za tusze wieprzowe

Średnia cena unijna dla każdej klasy wymienionej w art. 9 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184 jest średnią ważoną krajowych cen rynkowych zarejestrowanych dla tej klasy. Ważenie cen oparte jest na stosunku liczby ubojów w tej klasie w każdym państwie członkowskim do całkowitej liczby ubojów w tej klasie w całej Unii;

Artykuł 20

Średnia cena unijna za bydło w wieku poniżej ośmiu miesięcy

Średnia cena unijna za bydło poddane ubojowi w wieku poniżej ośmiu miesięcy to średnia cen zarejestrowanych za to bydło, o których mowa w art. 10 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184. Ta średnia jest ważona przy pomocy współczynników ustanowionych na podstawie produkcji netto tego bydła w Unii.

Artykuł 21

Średnia cena unijna za owce w wieku poniżej 12 miesięcy

Średnia cena unijna owiec poddanych ubojowi w wieku poniżej 12 miesięcy to średnia cen zarejestrowanych dla różnych kategorii wagowych, o których mowa w art. 11 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184. Ta średnia jest ważona przy pomocy współczynników ustanowionych na podstawie produkcji netto tych jagniąt w Unii.

SEKCJA II

Średnia cena unijna za żywe zwierzęta

Artykuł 22

Średnia cena unijna za cielęta płci męskiej w wieku od ośmiu dni do czterech tygodni

1. Średnia cena unijna za sztukę za cielęta płci męskiej w wieku między ósmym dniem a czterema tygodniami jest średnią cen rejestrowanych za cielęta płci męskiej typu mlecznego przeznaczone do chowu i cielęta płci męskiej typu mięsnego przeznaczone do chowu zgodnie z art. 12 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184.
2. Średnia cen rejestrowanych jest ważona przy pomocy współczynników ustanowionych w oparciu o liczbę sztuk krów zarejestrowanych w Unii zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1165/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ w następujący sposób:
 - a) w odniesieniu do cieląt płci męskiej typu mlecznego przeznaczonych do chowu – liczbę sztuk krów typu mlecznego;
 - b) w odniesieniu do cieląt płci męskiej typu mięsnego przeznaczonych do chowu – liczbę sztuk krów.

Artykuł 23

Średnia cena unijna za bydło opasowe

1. Średnia unijna cena za kilogram masy żywej bydła opasowego jest średnią zarejestrowanych cen za młode bydło opasowe, roczne bydło opasowe płci męskiej i roczne bydło opasowe płci żeńskiej, zgodnie z art. 12 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1165/2008 z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie statystyk dotyczących zwierząt gospodarskich i mięsa i uchylające dyrektywy Rady 93/23/EWG, 93/24/EWG oraz 93/25/EWG (Dz.U. L 321 z 1.12.2008, s. 1).

2. Średnia cen rejestrowanych jest ważona przy pomocy współczynników ustanowionych w oparciu o liczbę sztuk bydła zarejestrowanego w Unii zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1165/2008 w następujący sposób:
- a) w odniesieniu do młodego bydła opasowego – liczbę sztuk bydła w wieku do jednego roku i nieprzeznaczonego do uboju;
 - b) w odniesieniu do rocznego bydła opasowego płci męskiej – liczbę sztuk bydła płci męskiej w wieku powyżej jednego roku, lecz poniżej dwóch lat;
 - c) w odniesieniu do rocznego bydła opasowego płci żeńskiej – liczbę sztuk bydła płci żeńskiej w wieku powyżej jednego roku, lecz poniżej dwóch lat, które jeszcze się nie cielilo.

Artykuł 24

Średnia cena unijna za prosięta

Średnia cena unijna za prosięta o masie żywej ok. 25 kg to średnia zarejestrowanych cen prosiąt zgodnie z art. 12 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184. Ta średnia jest ważona przy pomocy współczynników ustanowionych w oparciu o liczbę prosiąt zarejestrowanych w Unii zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1165/2008.

ROZDZIAŁ IV

POWIADOMIENIA

Artykuł 25

Powiadomienia od państw członkowskich skierowane do Komisji

1. Powiadomień, o których mowa w niniejszym artykule, dokonuje się zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1185.
2. Nie później niż dnia 15 kwietnia każdego roku państwa członkowskie powiadamiają Komisję o łącznej liczbie bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej, świń i owiec poddanych ubojowi w poprzednim roku kalendarzowym, w następującym podziale:
 - a) w przypadku bydła – łączna liczba dla każdej kategorii, klas uformowania i okrywy tłuszczowej;
 - b) w przypadku świń – łączna liczba dla każdej klasy tuszy;
 - c) w przypadku owiec – łączna liczba dla każdej kategorii wagowej.
3. Państwa członkowskie udostępniają Komisji na żądanie wykazy:
 - a) rzeźni, które rejestrują ceny zgodnie z art. 8 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184, określając wielkość uboju w poprzednim roku kalendarzowym bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej dla każdej rzeźni, wyrażoną w liczbach;
 - b) osób fizycznych lub prawnych, które rejestrują ceny zgodnie z art. 8 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184, określając wielkość uboju bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej, dostarczonego przez nie do uboju w poprzednim roku kalendarzowym.
4. Na wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują następujące informacje, jeśli są one dostępne, w odniesieniu do produktów określonych w części XV, XVII i XVIII załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:
 - a) ceny rynkowe w państwach członkowskich dla produktów przywożonych z państw trzecich;
 - b) ceny obowiązujące na reprezentatywnych rynkach w państwach trzecich.
5. Zainteresowane państwa członkowskie powiadamiają Komisję o cechach tusz i żywych zwierząt oraz współczynnikach ważenia, o których mowa w art. 14, 15 i 16 niniejszego rozporządzenia, a także o współczynnikach korygujących i reprezentatywnych rynkach, o których mowa w art. 5, 10, 11 i 12 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184, nie później niż do dnia 1 czerwca każdego roku.
6. Na wniosek Komisji państwa członkowskie zgłaszają środki podjęte w celu zastosowania art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 26***Przepisy uchylające**

Rozporządzenia (WE) nr 315/2002, (WE) nr 1249/2008 i (UE) nr 807/2013 tracą moc.

Odesłania do uchylonych rozporządzeń (WE) nr 315/2002, (WE) nr 1249/2008 i (UE) nr 807/2013 odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1184, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 27***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 11 lipca 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Dodatkowe przepisy dotyczące klas uformowania i okrywy tłuszczowej tusz bydła, o których mowa w art. 3 ust. 1

1. UFORMOWANIE

Klasy uformowania tuszy, w szczególności jej istotnych części (udziec, grzbiet, łopatka)

Klasa uformowania	Dodatkowe przepisy	
S Wybitne	Udziec: bardzo mocno zaokrąglony, podwójnie umięśniony, wyraźnie oddzielne pasma	Zrazowa górna wystaje bardzo wyraźnie ponad spójnię miedniczną (<i>symphysis pelvis</i>)
	Grzbiet: bardzo szeroki i bardzo gruby aż do łopatki	Część krzyżowa bardzo zaokrąglona
	Łopatka: bardzo mocno zaokrąglona	
E Doskonałe	Udziec: bardzo zaokrąglony	Zrazowa górna wystaje wyraźnie ponad spójnię miedniczną (<i>symphysis pelvis</i>)
	Grzbiet: szeroki i bardzo gruby aż do łopatki	Część krzyżowa bardzo zaokrąglona
	Łopatka: bardzo zaokrąglona	
U Bardzo dobre	Udziec: zaokrąglony	Zrazowa górna wystaje ponad spójnię miedniczną (<i>symphysis pelvis</i>)
	Grzbiet: szeroki i gruby aż do łopatki	Część krzyżowa zaokrąglona
	Łopatka: zaokrąglona	
R Dobre	Udziec: dobrze rozwinięty	Zrazowa górna i część krzyżowa lekko zaokrąglone
	Grzbiet: wciąż gruby, ale węższy przy łopatce	
	Łopatka: dość dobrze wykształcona	
O Dostateczne	Udziec: średnio rozwinięty do słabo rozwiniętego	
	Grzbiet: przeciętnie gruby do niedostatecznie grubego	Krzyżowa: profil prosty
	Łopatka: średnio rozwinięta do prawie płaskiej	
P Słabe	Udziec: słabo rozwinięty	
	Grzbiet: wąski z widocznymi kośćmi	
	Łopatka: płaska z widocznymi kośćmi	

2. OKRYWA TŁUSZCZOWA

Ilość tłuszczu na zewnętrznej części tuszy oraz w jamie klatki piersiowej

Klasa okrywy tłuszczowej	Dodatkowe przepisy
1 Niska	Brak tłuszczu w jamie klatki piersiowej
2 Mała	W jamie klatki piersiowej mięśnie między żebrami wyraźnie widoczne
3 Średnia	W jamie klatki piersiowej mięśnie między żebrami wciąż widoczne
4 Wysoka	Wyraźne pasma tłuszczu na udźcu. W jamie klatki piersiowej mięśnie między żebrami mogą być przerastane tłuszczem
5 Bardzo wysoka	Udziec niemal całkowicie pokryty tłuszczem, tak że trudno wyróżnić pasma tłuszczu. W jamie piersiowej mięśnie między żebrami przerastane tłuszczem

ZAŁĄCZNIK II

Dodatkowe przepisy dotyczące klas uformowania i okrywy tłuszczowej tusz baranich, o których mowa w art. 3 ust. 1

1. UFORMOWANIE

Klasa uformowania tuszy, w szczególności jej istotnych części (ćwierćtusza tylna, grzbiet, łopatka).

Klasa uformowania	Dodatkowe przepisy
S Wybitne	Ćwierćtusza tylna: podwójnie umięśniona. Profile wybitnie wypukłe Grzbiet: wybitnie wypukły, wybitnie szeroki, wybitnie gruby Łopatka: wybitnie wypukła i wybitnie gruba
E Doskonałe	Ćwierćtusza tylna: bardzo gruba. Profile bardzo wypukłe Grzbiet: bardzo wypukły, bardzo szeroki i bardzo gruby aż do łopatki Łopatka: bardzo wypukła i bardzo gruba
U Bardzo dobre	Ćwierćtusza tylna: gruba. Profile wypukłe Grzbiet: szeroki i gruby aż do łopatki Łopatka: gruba i wypukła
R Dobre	Ćwierćtusza tylna: profile przeważnie proste Grzbiet: gruby, ale zwężający się do łopatki Łopatka: dobrze rozwinięta, ale nie tak gruba
O Dostateczne	Ćwierćtusza tylna: profile z tendencją do lekkiej wklęsłości Grzbiet: niedostatecznie szeroki i gruby Łopatka: z tendencją do wąskiej. Niedostatecznie gruba
P Słabe	Ćwierćtusza tylna: profile wklęsłe do bardzo wklęsłych Grzbiet: wąski, wklęsły z widocznymi kośćmi Łopatka: wąska, płaska i z widocznymi kośćmi

2. OKRYWA TŁUSZCZOWA

Ilość tłuszczu na zewnętrznych i wewnętrznych częściach tuszy.

Klasa okrywy tłuszczowej	Dodatkowe przepisy ⁽¹⁾		
1. Niska	Zewnętrzne części	Śladowe ilości lub brak widocznego tłuszczu	
	Wewnętrzne części	Część brzuszna	Śladowe ilości lub brak widocznego tłuszczu na nerkach
		Część piersiowa	Śladowe ilości lub brak widocznego tłuszczu między żebrami
2. Mała	Zewnętrzne części	Cienka warstwa tłuszczu pokrywa część tuszy, ale może być mniej widoczna na kończynach	
	Wewnętrzne części	Część brzuszna	Ślady tłuszczu lub jego cienka warstwa okrywa część nerek
		Część piersiowa	Mięśnie wyraźnie widoczne między żebrami

Klasa okrywy tłuszczowej	Dodatkowe przepisy ⁽¹⁾		
3. Średnia	Zewnętrzne części	Lekka warstwa tłuszczu pokrywająca większość lub całość tuszy. Lekko pogrubione strefy tłuszczu u nasady ogona	
	Wewnętrzne części	Część brzuszna	Lekka warstwa tłuszczu okrywa część lub całość nerek
		Część piersiowa	Mięśnie wciąż widoczne między żebrami
4. Wysoka	Zewnętrzne części	Gruba warstwa tłuszczu pokrywająca większość lub całość tuszy, ale może być cieńsza na kończynach i grubiejąca na łopatkach	
	Wewnętrzne części	Część brzuszna	Nerka jest pokryta tłuszczem
		Część piersiowa	Mięśnie między żebrami mogą być poprzerstane tłuszczem. Na żebrach mogą być widoczne złoże tłuszczu
5. Bardzo wysoka	Zewnętrzne części	Bardzo gruba okrywa tłuszczowa Czasem widoczne nagromadzenie tłuszczu	
	Wewnętrzne części	Część brzuszna	Nerki pokryte grubą warstwą tłuszczu
		Część piersiowa	Mięśnie między żebrami poprzerstane tłuszczem. Na żebrach widoczne złoże tłuszczu

⁽¹⁾ Dodatkowych przepisów dla jamy brzusznej nie stosuje się do celów załącznika III.

ZAŁĄCZNIK III

Skala klasyfikacji tusz jagniąt o masie poubojowej poniżej 13 kg, o której mowa w art. 3 ust. 2

Kategoria	A		B		C	
Masa	≤ 7 kg		7,1–10 kg		10,1–13 kg	
Jakość	1	2	1	2	1	2
Barwa mięsa (*)	jasnoróżowa	inna barwa lub inny poziom tłuszczu	jasnoróżowa lub różowa	inna barwa lub inny poziom tłuszczu	jasnoróżowa lub różowa	inna barwa lub inny poziom tłuszczu
Klasa okrywy tłuszczowej (**)	(2) (3)		(2) (3)		(2) (3)	

(*) Ustalana na boku *rectus abdominis* poprzez odniesienie do znormalizowanej skali barw.

(**) Zgodnie z definicją w pkt C.III załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

ZAŁĄCZNIK IV

**Zatwierdzanie metod automatycznej klasyfikacji w odniesieniu do tusz wołowych i baranich,
o których mowa w art. 10**

CZĘŚĆ A

Warunki i minimalne wymagania zatwierdzania

1. Zainteresowane państwo członkowskie organizuje test zatwierdzający z udziałem komisji złożonej z co najmniej pięciu ekspertów posiadających licencję do klasyfikowania tusz bydła lub owiec. Dwóch członków komisji pochodzi z państwa członkowskiego przeprowadzającego test. Pozostali członkowie komisji pochodzą z innego państwa członkowskiego. Komisja składa się z nieparzystej liczby ekspertów. W teście zatwierdzającym mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów służby Komisji Europejskiej i eksperci z innych państw członkowskich.

Członkowie komisji działają na zasadach niezależności i anonimowości.

Zainteresowane państwo członkowskie nominuje koordynatora testu zatwierdzającego, który:

- a) nie jest członkiem komisji;
 - b) posiada zadowalającą wiedzę techniczną i jest w pełni niezależny;
 - c) czuwa nad niezależnym i anonimowym działaniem członków komisji;
 - d) gromadzi wyniki klasyfikacji od członków komisji oraz te uzyskane w wyniku zastosowania metod automatycznej klasyfikacji;
 - e) zapewnia, aby w czasie trwania testu zatwierdzającego wyniki klasyfikacji przy użyciu metod automatycznej klasyfikacji nie były dostępne dla któregokolwiek z członków komisji i na odwrót, ani dla żadnej innej zainteresowanej strony;
 - f) zatwierdza klasyfikację dla każdej z tusz i może podjąć decyzję, w oparciu o wyszczególnione obiektywne przyczyny, o odrzuceniu z próby tuszy, która miała zostać poddana analizie.
2. Podczas testu zatwierdzającego:
 - a) każdą z klas uformowania i okrywy tłuszczowej dzieli się na trzy podklasy;
 - b) wymagana jest próba składająca się z przynajmniej 600 zatwierdzonych tusz;
 - c) odsetek pomyłek powinien być nie większy niż 5 % tusz, które nadają się do klasyfikowania przy użyciu metod automatycznej klasyfikacji.
 3. W przypadku każdej zatwierdzonej tuszy mediana wyników dostarczonych przez członków komisji będzie traktowana jako właściwa klasa tej tuszy.

W celu oszacowania funkcjonowania metody automatycznej klasyfikacji wyniki uzyskane przy użyciu urządzenia dokonującego automatycznego klasyfikowania dla każdej zatwierdzonej tuszy porównuje się z medianą wyników uzyskanych przez komisję. Wynikający stąd stopień dokładności uzyskany przy użyciu metod automatycznej klasyfikacji ocenia się przy pomocy systemu punktów, które przyporządkowuje się w następujący sposób:

	Uformowanie	Okrywa tłuszczowa
Brak błędu	10	10
Błąd o 1 jednostkę (tj. jedną podklasę za wysoko lub za nisko)	6	9
Błąd o 2 jednostki (tj. dwie podklasy za wysoko lub za nisko)	– 9	0
Błąd o 3 jednostki (tj. trzy podklasy za wysoko lub za nisko)	– 27	– 13
Błąd o więcej niż 3 jednostki (tj. więcej niż trzy podklasy za wysoko lub za nisko)	– 48	– 30

W celu uzyskania zatwierdzenia metody automatycznej klasyfikacji powinny uzyskać przynajmniej 60 % maksymalnej liczby punktów zarówno w zakresie uformowania, jak i okrywy tłuszczowej.

Ponadto klasyfikacja dokonana przy użyciu metod automatycznej klasyfikacji musi zawierać się w następujących ramach:

	Uformowanie	Okrywa tłuszczowa
Błąd systematyczny	$\pm 0,30$	$\pm 0,60$
Nachylenie linii regresji	$1 \pm 0,15$	$1 \pm 0,30$

Jeżeli podczas testu zatwierdzającego stosuje się więcej niż jeden rodzaj prezentacji tuszy, różnice pomiędzy tymi prezentacjami nie mogą prowadzić do różnic w wynikach klasyfikacji.

CZĘŚĆ B

Informacje na temat organizacji testu zatwierdzającego, które mają przekazywać Komisji państwa członkowskie

- a) Daty przeprowadzania testu zatwierdzającego;
- b) szczegółowy opis tusz bydła w wieku 8 miesięcy lub więcej, klasyfikowanego na terytorium danego państwa członkowskiego lub na jego części;
- c) metody statystyczne stosowane do wyboru próby reprezentatywnej w zakresie kategorii, klas uformowania i okrywy tłuszczowej tusz bydła w wieku 8 miesięcy lub więcej i owiec, poddawanych ubojowi na terytorium zainteresowanego państwa członkowskiego lub na jego części;
- d) nazwa i adres rzeźni, gdzie ma mieć miejsce test zatwierdzający, wyjaśnienie organizacji i działania linii technologicznej (technologicznych), w tym podanie prędkości na godzinę;
- e) rodzaje prezentacji tuszy, które mają być wykorzystane podczas testu zatwierdzającego;
- f) opis aparatury do automatycznej klasyfikacji i jej funkcji technicznych, w szczególności metody zabezpieczenia aparatury przed wszelkiego rodzaju ingerencją;
- g) informacje dotyczące ekspertów posiadających licencje, nominowanych przez zainteresowane państwo członkowskie, którzy mają wziąć udział w teście zatwierdzającym jako członkowie komisji;
- h) informacje dotyczące koordynatora testu zatwierdzającego, dowodzące jego zadowalającej wiedzy technicznej i pełnej niezależności;
- i) nazwa i adres niezależnej instytucji wskazanej przez zainteresowane państwo członkowskie, która analizuje wyniki testu zatwierdzającego.

CZĘŚĆ C

Informacje na temat wyników testu zatwierdzającego, które państwa członkowskie mają przekazywać Komisji

- a) Podsumowanie wyników klasyfikacji podpisane przez członków komisji oraz przez koordynatora podczas testu zatwierdzającego;
- b) raport koordynatora dotyczący organizacji testu zatwierdzającego w świetle warunków i wymogów minimalnych ustanowionych w części A;
- c) analiza ilościowa wyników testu zatwierdzającego zgodnie z metodologią, która ma zostać uzgodniona z Komisją, wskazująca wyniki klasyfikacji w przypadku każdego eksperta w zakresie klasyfikacji oraz wyniki uzyskane przy użyciu metod automatycznej klasyfikacji. Dane zastosowane w analizie muszą zostać przedstawione w formacie elektronicznym uzgodnionym z Komisją;
- d) dokładność metod automatycznej klasyfikacji ustalona zgodnie z przepisami części A pkt 3.

ZAŁĄCZNIK V

Zatwierdzanie metod klasyfikacji tusz wieprzowych, o których mowa w art. 11

CZĘŚĆ A

1. WARUNKI I MINIMALNE WYMOGI ZATWIERDZANIA

Test zatwierdzający składa się z:

- a) Wyboru reprezentatywnej próby tusz wieprzowych przeznaczonych do dysekcji doświadczalnej.
 - Reprezentatywna próba odzwierciedla daną populację świń i składa się z co najmniej 120 tusz.
- b) Rejestrowania pomiarów (zmiennych predykcyjnych) na reprezentatywnej próbie tusz wieprzowych.
 - Pomiary wykorzystywane do oceny zawartości procentowej chudego mięsa rejestruje się w rzeźni (jednej lub więcej), za pomocą techniki (technik) klasyfikacji, która ma (które mają) być zatwierdzona(-e).
- c) Dysekcji doświadczalnej służącej do oceny referencyjnej zawartości procentowej chudego mięsa w tuszach wieprzowych zgodnie z opisem w części A pkt 2.
 - Doświadczenie obejmuje dysekcję próby tusz wieprzowych na mięso, tłuszcz i kości. Zawartość chudego mięsa w tuszy wieprzowej wyraża się stosunkiem całkowitej masy czerwonych mięśni poprzecznie przątkowanych, pod warunkiem że można je oddzielać nożem, do masy tuszy. Całkowita masa czerwonych mięśni przątkowanych otrzymywana jest
 - (i) w wyniku dysekcji całkowitej tuszy, jak określono w części A pkt 2.2; lub
 - (ii) w wyniku dysekcji częściowej tuszy, jak określono w części A pkt 2.3; lub
 - (iii) w wyniku połączenia całkowitej lub częściowej dysekcji z krajową szybką metodą opartą na przyjętych metodach statystycznych.Dysekcja całkowita, o której mowa w ppkt (i), może być również zastąpiona oceną zawartości procentowej chudego mięsa przy pomocy aparatury do tomografii komputerowej, pod warunkiem że dostarczone zostaną zadowalające wyniki z dysekcji porównawczej.

Jeżeli stosowane jest połączenie z krajową szybką metodą, o czym mowa w ppkt (iii), liczbę tusz w odniesieniu do całkowitej lub częściowej dysekcji można zmniejszyć do 50, o ile dane państwo członkowskie udowodni, że z dokładnością jest co najmniej równa dokładności uzyskanej za pomocą standardowej metody statystycznej stosowanej na 120 tuszach.
- d) Obliczenia wzoru (formuły) dla metody klasyfikacji, która ma zostać zatwierdzona.
 - Należy określić wzór do oszacowania zawartości procentowej chudego mięsa na reprezentatywnej próbie tusz na podstawie zmiennych predykcyjnych mierzonych na tych tuszach.
 - Procentową zawartość chudego mięsa w każdej z tusz poddanych dysekcji doświadczalnej szacuje się na podstawie przedmiotowego wzoru.
- e) Standardowej statystycznej analizy na potrzeby oceny wyników dysekcji doświadczalnej.
 - Procentową zawartość chudego mięsa szacowaną według metody klasyfikacji należy porównać z referencyjną procentową zawartością chudego mięsa uzyskaną z dysekcji doświadczalnej.
- f) Wprowadzenia lub zmiany równania na potrzeby metody klasyfikacji służącej do prognozy procentowej zawartości chudego mięsa w tuszy wieprzowej.
 - Równanie należy włączyć do techniki klasyfikacji po zatwierdzeniu przez Komisję stosowania metod klasyfikacji.

Dopuszcza się jedynie metody klasyfikacji, dla których pierwiastek błędu średniokwadratowego prognozy (RMSEP) obliczany za pomocą techniki pełnej walidacji krzyżowej lub walidacji zbiorem testowym na reprezentatywnej próbie przynajmniej 60 tusz, wynosi mniej niż 2,5. Ponadto wszelkie wartości nietypowe uwzględniane są w obliczeniu RMSEP.

Jeżeli podczas testu zatwierdzającego stosuje się więcej niż jeden rodzaj prezentacji tuszy, różnice pomiędzy tymi prezentacjami nie mogą prowadzić do różnic w wynikach klasyfikacji.

2. PROCEDURA DYSEKCJI DOŚWIADCZALNEJ W CELU PRZEWIDYWANIA REFERENCYJNEJ PROCENTOWEJ ZAWARTOŚCI CHUDEGO MIĘSA W TUSZY WIEPRZOWEJ

2.1. Przewidywanie referencyjnej zawartości procentowej chudego mięsa opiera się na dysekcji całkowitej lewej półtuszy zgodnie z metodą referencyjną określoną w części 1 lit. c).

2.2. W przypadku dysekcji całkowitej referencyjną zawartość procentową chudego mięsa (Y_{TD}) oblicza się w następujący sposób:

$$Y_{TD} = \frac{(100 \times \text{masa chudego mięsa})}{(\text{masa tuszy})}$$

Masę chudego mięsa oblicza się poprzez odjęcie całkowitej masy składników tkankowych innych niż chude od całkowitej masy tuszy przed dysekcją. Noga i głowa, z wyjątkiem policzka, nie podlegają dysekcji.

2.3. W przypadku przeprowadzenia dysekcji częściowej prognoza dotycząca referencyjnej zawartości procentowej chudego mięsa (Y_{PD}) opiera się na dysekcji czterech głównych elementów (łopatki, schabu, szynki i boczku) plus ważeniu połędwiczki. Zawartość procentową chudego mięsa opartą na dysekcji częściowej oblicza się w następujący sposób:

$$Y_{PD} = \frac{100 \times (\text{masa połędwiczki} + \text{masa chudego mięsa w łopatce, schabie, szynce i boczku})}{\text{masa połędwiczki} + \text{masa łopatki, schabu, szynki i boczku przed dysekcją}}$$

Masę chudego mięsa we wspomnianych czterech elementach (łopatce, schabie, szynce i boczku) oblicza się poprzez odjęcie całkowitej masy składników tkankowych innych niż chude tych czterech elementów od całkowitej masy elementów przed dysekcją.

Błąd statystyczny pomiędzy całkowitą a częściową dysekcją koryguje się na podstawie podpróby z dysekcją całkowitą.

2.4. Zawartość procentową chudego mięsa można przewidzieć dzięki procedurze analitycznej opartej na tomografii komputerowej lewej półtuszy. Jeżeli procedury tej nie skalibrowano w stosunku do dysekcji całkowitej tusz, potencjalny błąd w odniesieniu do dysekcji całkowitej koryguje się na podstawie podpróby, którą poddano dysekcji całkowitej zgodnie z metodą referencyjną. Tylko ta część lewej półtuszy, która zawiera chude mięso określone dzięki metodzie dysekcji całkowitej, musi być skanowana tj. noga i głowa, z wyjątkiem policzka, nie muszą być skanowane.

2.5. Korekta błędu wymagana w odniesieniu do dysekcji częściowej lub procedury tomografii komputerowej opiera się na reprezentatywnej podpróbie obejmującej wszystkie kombinacje próby z uwzględnieniem czynników stratyfikacji, takich jak rasa, płeć lub okrywa tłuszczowa, stosowanych przy wyborze próby ogólnej. Do korekty błędu wybiera się co najmniej 10 tusz.

Jeżeli populacja świń przeznaczonych do uboju, które mają być wchodzić w skład próby, wykazuje cechy populacji, w odniesieniu do której skorygowano wcześniej błąd poprzez dysekcję częściową lub tomografię komputerową, nie jest wymagana dodatkowa dysekcja całkowita.

Jeżeli opisana została procedura tomografii komputerowej, którą można powiązać poprzez pomiary z dysekcją całkowitą lub inną procedurą tomografii komputerowej skorygowaną o błąd, dodatkowa dysekcja całkowita nie jest konieczna.

CZĘŚĆ B

Informacje przekazywane Komisji i innym państwom członkowskim przez zainteresowane państwo członkowskie w drodze protokołów dotyczących testu zatwierdzającego

1. Część pierwsza protokołu przedstawia szczegółowy opis dysekcji doświadczalnej oraz zawiera w szczególności:

- a) czas trwania doświadczenia i harmonogram całkowitej procedury zatwierdzenia;
- b) liczbę i położenie rzeźni;

- c) opis populacji świń będącej przedmiotem metody oceny;
 - d) wskazanie wybranej metody dysekcji (całkowitej lub częściowej);
 - e) w przypadku korzystania z aparatury do tomografii komputerowej, o której mowa w części A część 1 niniejszego załącznika – opis procedury;
 - f) przedstawienie metod statystycznych używanych w odniesieniu do wybranej metody doboru próby;
 - g) opis szybkiej metody krajowej, jeżeli jest stosowana;
 - h) dokładną prezentację tusz, która ma być stosowana.
2. Część druga protokołu przedstawia szczegółowy opis wyników dysekcji doświadczalnej oraz zawiera w szczególności:
- a) przedstawienie metod statystycznych używanych w odniesieniu do wybranej metody doboru próby;
 - b) równanie, które będzie wprowadzone lub które zostało zmienione;
 - c) liczbowy i graficzny opis wyników;
 - d) opis odpowiedniej aparatury;
 - e) limity masy świń, w odniesieniu do których nowa metoda może być stosowana, i wszelkie inne ograniczenia związane z praktycznym stosowaniem danej metody;
 - f) dane zastosowane w analizie muszą zostać przedstawione w formacie elektronicznym.
-

ZAŁĄCZNIK VI

Tabela korelacji

1. Rozporządzenie (WE) nr 1249/2008

Rozporządzenie (WE) nr 1249/2008	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1184
art. 2 ust. 4	art. 1	
art. 3	art. 3 ust. 1	
art. 4	art. 4	
art. 5	art. 2 ust. 1	
art. 6 ust. 1	art. 7 ust. 1	
art. 6 ust. 2 akapit pierwszy	art. 7 ust. 3 lit. a)	
art. 6 ust. 2 akapit drugi	art. 7 ust. 5	
art. 6 ust. 3	art. 8 ust. 2 lit. a)	
art. 6 ust. 3 akapit drugi i trzeci	art. 8 ust. 3 lit. a)	
art. 6 ust. 3 akapit drugi	art. 8 ust. 4	
art. 6 ust. 4 lit. c)	art. 8 ust. 4	
art. 6 ust. 4 lit. d)	art. 8 ust. 5	
art. 6 ust. 7	art. 8 ust. 6 lit. b)	
art. 7		art. 1
art. 8	art. 9	
art. 9	art. 10	
art. 10	art. 12	
art. 11 ust. 1		art. 2 ust. 2
art. 11 ust. 2 akapit pierwszy		art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 2 lit. a)
art. 11 ust. 2 akapit drugi		art. 3 ust. 2 lit. c) ppkt (i)
art. 11 ust. 2 akapit trzeci	art. 25 ust. 5	
art. 11 ust. 3		art. 3 ust. 3
art. 11 ust. 4		art. 2 ust. 3
art. 12		art. 4
art. 13 ust. 1	art. 14 ust. 1 i 2	
art. 13 ust. 2	art. 14 ust. 3	
art. 13 ust. 3	art. 6 ust. 3	
art. 13 ust. 4	art. 6 ust. 4	
art. 13 ust. 5 akapit pierwszy		art. 5 ust. 1
art. 13 ust. 5 akapit drugi		art. 5 ust. 2

Rozporządzenie (WE) nr 1249/2008	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1184
art. 14 ust. 1		art. 7
art. 14 ust. 2		art. 6
art. 15		art. 8
art. 16 ust. 1 akapit pierwszy		art. 14
art. 16 ust. 1 akapit drugi		art. 13 ust. 1 akapit pierwszy
art. 16 ust. 2	art. 14 ust. 4	
art. 16 ust. 3	art. 17 ust. 2	
art. 16 ust. 4 akapit drugi	art. 17 ust. 1	
art. 16 ust. 5		art. 13 ust. 2 akapit pierwszy i drugi
art. 16 ust. 7 lit. a)		art. 13 ust. 2 akapit trzeci
art. 18	art. 18	
art. 19	art. 25 ust. 1 i 2	
art. 20 ust. 2 lit. a)	art. 2 ust. 1 lit. b)	
art. 20 ust. 2 lit. b)	art. 2 ust. 2 lit. a)	
art. 21 ust. 1 akapit pierwszy	art. 7 ust. 1	
art. 21 ust. 1 akapit drugi	art. 7 ust. 2	
art. 21 ust. 2	art. 5 akapit drugi	
art. 21 ust. 3 akapit pierwszy	art. 8 ust. 1 oraz art. 8 ust. 2 lit. b)	
art. 21 ust. 3 akapit drugi	art. 8 ust. 4	
art. 21 ust. 3 akapit czwarty	art. 8 ust. 3 lit. c)	
art. 21 ust. 4	art. 8 ust. 6 lit. a)	
art. 21 ust. 5	art. 6 ust. 1	
art. 22 ust. 2 akapit pierwszy	art. 7 ust. 3 lit. b)	
art. 22 ust. 2 akapit drugi	art. 14 ust. 3	
art. 22 ust. 2 akapit trzeci	art. 7 ust. 4 lit. a)	
art. 23 ust. 4	art. 11 ust. 3	
art. 23 ust. 5	art. 11 ust. 5	
art. 24 ust. 2 akapit pierwszy		art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ust. 2 lit. b)
art. 24 ust. 2 akapit drugi		art. 3 ust. 2 lit. c) ppkt (ii)
art. 24 ust. 4		art. 2 ust. 3
art. 25 ust. 2		art. 9
art. 26 ust. 1	art. 14 ust. 1	
art. 26 ust. 2	art. 14 ust. 2 i 3	
art. 26 ust. 3	art. 19 i 25	

Rozporządzenie (WE) nr 1249/2008	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1184
art. 27 ust. 3	art. 25 ust. 3	
art. 28	art. 3 ust. 2	
art. 29	art. 3 ust. 1	
art. 30 ust. 2	art. 7 ust. 3 lit. a)	
art. 30 ust. 3 akapit pierwszy	art. 8 ust. 2 lit. a) i ust. 3 lit. b)	
art. 30 ust. 3 akapit drugi	art. 8 ust. 4	
art. 30 ust. 4	art. 8 ust. 5	
art. 31	art. 9	
art. 33 ust. 1	art. 15 ust. 1 akapit pierwszy	
art. 33 ust. 2	art. 15 ust. 4	
art. 35	art. 21	
art. 38		art. 16, 17 i 18

2. Rozporządzenie (WE) nr 315/2002

Rozporządzenie (WE) nr 315/2002	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1184
art. 2	art. 15 ust. 1 lit. b)	

3. Rozporządzenie (UE) nr 807/2013

Rozporządzenie (UE) nr 807/2013	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1184
art. 1 ust. 1	art. 22	
art. 1 ust. 2 akapit pierwszy		art. 22
art. 1 ust. 2 akapit drugi	art. 16 ust. 2	
art. 1 ust. 3	art. 16 ust. 1 lit. a)	
art. 2 ust. 1	art. 23	
art. 2 ust. 2 akapit pierwszy		art. 12
art. 2 ust. 2 akapit drugi	art. 16 ust. 2	
art. 2 ust. 3	art. 16 ust. 1 lit. b)	
art. 3 ust. 1	art. 20	
art. 3 ust. 2 akapit pierwszy		art. 10
art. 3 ust. 2 akapit drugi	art. 15 ust. 1	
art. 3 ust. 3 lit. a)–d)	art. 6 ust. 2	
art. 3 ust. 3 akapit drugi		art. 5 ust. 1
art. 3 ust. 4	art. 15 ust. 3	
art. 4 ust. 1		art. 13 ust. 1